

תלמודו בידו

דף נה עמוד א

- א] האם אשת אח מן האם אסורה, ומנין ?
- ב] האם אחות אשתו מן האם אסורה, ומנין ?
- ג] למה כתבה התורה כרת בבא על אחותו, והרי הוקשה לשאר העריות שנאמר בהן "ונכרתו" ?
- ד] מה מלמד הפסוק "ערירים יהיו", והפסוק "ערירים ימותו" ?
- ה] מנין שהעראה אסורה בחייבי לאווין, וחייבי לאווין של כהונה ?

- א] אסורה. שנאמר "ערות אשת אחיך לא תגלה, ערות אחיך היא", ומן הייתור "ערות אחיך" נלמד איסור אשת אח אף מן האם.
"היא", מלמד שאשת אח מן האם עומדת באיסורה אף אם מת בעלה בלא בנים.
"ערות אחיו גלה", מלמד שאשת אחיו שיש לה בנים דינה בכרת.
- ב] אסורה. ונלמד מאשת אח מן האם, ששתיהן קרובי עצמו על ידי קידושין.
- ג] ר' יוחנן: ללמד שכשם שאחותו מיוחדת שהיא ערוה וחייבים עליה בפני עצמה, כך חייבים על כל ערוה בפני עצמה.
ואם עבר על כולן בהעלם אחת, חייב חטאת על כל אחת ואחת.
ר' יצחק: ללמד שכל חייבי כריתות דינם בכרת בלבד, ואם התרו בו למלקות אינו לוקה.
וחיוב חטאת על כל אחת מן העריות בהעלם אחד, נלמד מ"ואל אשה".
- ד] "ערירים יהיו": בנים שהיו לו בשעת החטא, ימותו בחייו.
"ערירים ימותו": בניו שיוולדו לו לאחר החטא, ימותו בחייו.
- ה] לאווין: משפחה חרופה [שפחה כנענית המאורסת לעבד עברי] שמפורש בה שאינו לוקה עליה אלא בשכבת זרע, הרי שבשאר חייבי לאווין די בהעראה.
של כהונה: נלמד בגזירה שוה "קיחה קיחה" מאיסור אחותו האסורה בהעראה.